

Thamapalan Thampibillai mod Nederlandene (appl. 61350/00 EMD dom, afsagt den 17. februar 2004)

Sagsfremstilling:

Den srilankanske statsborger Thamapalan Thampibillai, født 1973, indrejste i Nederlandene den 9. januar 1995 og søgte umiddelbart herefter om asyl, subsidiært om beskyttelse af humanitære årsager. Thamapalan Thampibillai angav som asylmotiv, at han i 1991 var blevet tilbageholdt af det srilankanske militær i fjorten dage og udsat for hårdhændet behandling. Han blev således blandt andet slået med stave og hængt op i loftet i sine tommelfingre. Thamapalan Thampibillai blev beskyldt for at have tilknytning til De Tamilske Tigre, LTTE, og blev under tilbageholdelsen udspurgt om medlemmer af organisationen. Efter tilbageholdelsen blev Thamapalan Thampibillai undergivet meldepligt og skulle indfinde sig hos militæret hver dag, hvor han igen blev afhørt og udsat for hårdhændet behandling. Thamapalan Thampibillai forlod Sri Lanka den 20. maj 1994. Den 11. maj 1995 meddelte de nederlandske myndigheder Thamapalan Thampibillai afslag på opholdstilladelse under henvisning til, at det ikke var blevet godtgjort, at han havde vist sig som modstander af regimet eller var kendt som sådan af myndighederne. Ved afgørelsen lagde de nederlandske myndigheder endvidere vægt på at anholdelsen af Thamapalan Thampibilla i 1991 ikke havde været af en sådan karakter, at han på det tidspunkt havde følt sig nødsaget til at forlade landet. Thamapalan Thampibillai ankede herefter afgørelsen indtil flere gange og fik sidste gang afslag på opholdstilladelse den 4. oktober 2000.

Påstanden:

Thamapalan Thampibillai indbragte Nederlandene for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de nederlandske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han udvistes til Sri Lanka, idet han dér ville være i reel risiko for at blive udsat for tortur eller anden nedværdigende behandling i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen gav ikke Thamapalan Thampibillai medhold i, at Nederlandene ville krænke artikel 3 ved at udsende ham til Sri Lanka. Domstolen fastslog indledningsvis, at det i henhold til international ret som udgangspunkt tilkommer de enkelte stater at kontrollere indrejse, ophold og udvisning af udlændinge, og at hverken konventionen eller dens tillægsprotokoller indeholder nogen ret til politisk asyl (pkt. 59). Domstolen genkaldte sig, at mishandling, herunder straf, skal overskride et vist minimum af intensitet for at være omfattet af forbudet i artikel 3 (pkt. 60). Domstolen bemærkede, at Thamapalan Thampibillai forlod Sri Lanka i 1994, næsten fire år efter drabet på hans fader og tre et halvt år efter, at han selv var blevet anholdt af hæren, og at disse begivenheder altså ikke umiddelbart i sig selv førte til hans flugt (pkt.62). Selvom man forestillede sig, at Thamapalan Thampibillai ville blive pågrebet ved en tilbagevenden, måtte det anses for usandsynligt, at han reelt ville risikere at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 (pkt.64). Domstolen henviste til, at selvom situationen på Sri Lanka ikke kunne siges at være stabil, var der dog sket så store fremskridt, at tamilernes forhold var betydeligt bedret (pkt.65).